

اثر غلظت‌های مختلف سدیم آب محیط تغیریخ تخم بر میزان دفع آمونیاک از جنین ماهی قزل‌آلای رنگین کمان در یک سازگان مدار بسته

مهرداد سرخیل^۱، غلامرضا رفیعی^۲، باقر مجازی امیری^۳ و مهرداد فرهنگی^۴

^۱دانش آموخته کارشناسی ارشد رشته مهندسی منابع طبیعی - شیلات، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران،

^۲استادیار دانشکده منابع طبیعی - دانشگاه تهران، ^۳دانشیار دانشکده منابع طبیعی - دانشگاه تهران، ^۴استادیار دانشکده منابع طبیعی - دانشگاه تهران

چکیده

در این تحقیق جهت بررسی ارتباط بین غلظت سدیم آب و میزان دفع آمونیاک از جنین ماهی، در قالب یک طرح کاملاً تصادفی، اثرات چهار غلظت مختلف سدیم (۲، ۱۴، ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر) آب محیط تغیریخ تخم، بر میزان دفع آمونیاک از جنین ماهی قزل‌آلای رنگین کمان در یک سازگان مدار بسته مورد بررسی قرار گرفت. برای انکوباسیون تخم‌ها از ۱۲ واحد آزمایشی (سازگان مدار بسته) با ظرفیت ۴ لیتر استفاده شد. غلظت‌های مختلف عناصر معدنی (۹ عنصر) با اضافه کردن نمک‌های معدنی آنالیتیک (Merck) به آب مقطر تهیه گردید. در هر یک از تراف‌های واحدهای آزمایش، ۲۲/۵ گرم تخم تازه لقادح یافته ریخته شد. دمای آب در طول مدت آزمایش در بین تیمارها بین ۷/۵-۱۰ درجه سانتی‌گراد متغیر بود. مقدار آمونیاک آب در طول دوره انکوباسیون تخم‌ها هر هفته و مقدار سدیم و نیتروژن کل تخم در شروع و انتهای آزمایش اندازه‌گیری شد. تغییرات میانگین مقدار آمونیاک آب در تیمارهای مختلف در روز سی و یکم بعد از لقادح (تغیریخ تخم) معنی دار بود، به‌طوری‌که بیشترین مقدار آمونیاک آب در تیمار سدیم ۲ میلی‌گرم در لیتر و کمترین مقدار در تیمارهای ۵۰ و ۱۰۰ میلی‌گرم در لیتر مشاهد شد. اختلاف معنی داری در میانگین نیتروژن کل تخم در شروع آزمایش (تخم تازه لقادح یافته) و تیمارهای مختلف سدیم در انتهای آزمایش (مرحله تغیریخ تخم) مشاهده نگردید. میانگین میزان سدیم تخم در شروع آزمایش و تیمارهای مختلف سدیم در انتهای آزمایش دارای اختلاف معنی داری بود. بیشترین و کمترین میزان سدیم تخم در مرحله تغیریخ به‌ترتیب در تیمارهای سدیم ۱۰۰ و ۲ میلی‌گرم در لیتر مشاهده گردید. نتایج این پژوهش نشان داد که با افزایش مقدار سدیم آب و جذب بیشتر سدیم توسط تخم از محیط آب مقدار دفع آمونیاک از جنین ماهی قزل‌آلای رنگین کمان افزایش نمی‌یابد و دفع آمونیاک توسط جنین مستقل از مقدار غلظت سدیم آب محیط تغیریخ تخم صورت می‌گیرد.

واژه‌های کلیدی: جنین قزل‌آلای رنگین کمان، سازگان مدار بسته، سدیم آب، دفع آمونیاک

در جنین قزل‌آلای آمونیاک قبل از تغیریخ تخم دفع می‌گردد
(۱۳).

در ماهی قزل‌آلای رنگین کمان بالغ، دفع آمونیاک تحت تأثیر pH آب می‌باشد (۱۶). یک لایه اسیدی در مجاور آبشش‌های ماهیان وجود دارد که از طریق دفع دی‌اکسیدکربن (CO_2) و یون هیدروژن (H^+) ایجاد می‌شود (۶). وجود این لایه اسیدی در اطراف جنین آزاد،

مقدمه

مواد مغذی اولیه در جنین ماهیان استخوانی تخم‌گذار پروتئین زرده می‌باشد (۵) و در نتیجه مواد زائد نیتروژنی مانند آمونیاک، اوره و اسید اوریک باید در طول دوره تکامل جنین ذخیره و یا دفع شوند (۱۰). آمونیاک و اوره به‌طور مداوم در طول تکامل جنین تجمع می‌یابند اما فقط

* - مسئول مکاتبه:

الکتروشیمیایی ایجاده شده به وسیله دفع پروتون از محیط آب جذب می‌گردد (۶). جذب فعال یون سدیم از آب شیرین در تخم آزادماهیان در مرحله چشم زدگی احتمالاً از طریق مکانیزم ذکر شده صورت می‌گیرد (۶). بنابراین در این مطالعه سعی گردید اثر چهار غلظت مختلف سدیم (۲، ۱۴، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر) آب محیط تفریخ تخم بر دفع آمونیاک از جنین ماهی قزل‌آلای رنگین کمان در طول دوره انکوباسیون تخم مورد بررسی قرار گیرد.

مواد و روش‌ها

طرح آزمایش: این مطالعه در دی ماه سال ۱۳۸۶ در کارگاه تکثیر و پرورش ماهی دانشکده منابع طبیعی - دانشگاه تهران انجام گردید. در این مطالعه از چهار غلظت متفاوت سدیم در قالب چهار تیمار و سه تکرار در یک طرح کاملاً تصادفی استفاده شد. غلظت سدیم آب در تیمارهای ۱، ۲، ۳ و ۴ به ترتیب ۲، ۱۴، ۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر بود.

تهیه محلول انکوباسیون تخم: به منظور تهیه محلول انکوباسیون (محیط تفریخ تخم) در تیمارهای مختلف، آب مقطر تهیه و در ابتدا مقدار عناصر معدنی کلسیم، سدیم، پتاسیم، میزیم، فسفر، آهن، مس، روی و منگنز در آب مقطر GBC Integra XL مدل ICP با استفاده از دستگاه NaCl , CaCl_2 , KCl , NaCl (Merck) اندازه‌گیری شد. سپس با افزودن نمک‌های آنالیک ZnCl_2 , FeCl_3 , $6\text{H}_2\text{O}$, $(\text{MgCO}_3)_4\cdot\text{Mg}(\text{OH})_2\cdot 5\text{H}_2\text{O}$ و $\text{CuSO}_4\cdot 5\text{H}_2\text{O}$ به آب $n\text{Cl}_2\cdot 4\text{H}_2\text{O}$ مقدار، تیمارها و غلظت مناسب مواد معدنی برای تفریخ تخم‌ها در سازگان مدار بسته فراهم شد (استاندارد سایر عناصر به جز تیمارها، بر اساس میانگین میزان عناصر معدنی در تعدادی از رودخانه‌های ایران ارائه شده توسط وزارت نیرو تعیین شد)، سپس غلظت عناصر در محلول‌های تهیه شده با استفاده از دستگاه ICP مدل GBC Integra XL اندازه‌گیری گردید (جدول ۱).

ماهیان نیز مورد تأیید قرار گرفته است (۱۱). در تخم ماهی قزل‌آلای رنگین کمان، آمونیاک غیر یونیزه (NH_3) دفع شده از لایه کوریون به داخل لایه اسیدی با یون H^+ ترکیب شده و آمونیاک یونیزه (NH_4^+) را تشکیل می‌دهد (۱۰). این لایه اسیدی از طریق افزایش شبیه انتشار آمونیاک از خون به آب، دفع آمونیاک از طریق آبشش‌های ماهی قزل‌آلای رنگین کمان را تسهیل می‌کند (۱۵). کاهش مقدار آمونیاک آب در مقایسه با مقدار آمونیاک زرد و فضای پری ویتلین باعث دفع آمونیاک به محیط آب می‌شود. حذف لایه اسیدی اطراف کوریون تخم ماهی با اضافه کردن بافرهای قوی به محیط آب، فشار جزء آمونیاک از فضای پری ویتلین به لایه اسیدی را کاسته که منجر به کاهش دفع آمونیاک می‌گردد (۱۰).

تبادل غیر فعال $\text{Na}^+/\text{H}^+(\text{NH}_4^+)$ جهت دفع آمونیاک در ماهی قزل‌آلای رنگین کمان بالغ پیشنهاد شده است (۱۲). اضافه کردن ماده آمیلورید (به عنوان مسدود کننده کانال سدیم) و خروج یون سدیم از محیط آب از طریق ممانعت از دفع اسید، موجب کاهش دفع آمونیاک کل می‌گردد (۴). نتایج مطالعه دیگری نشان داده است که دفع آمونیاک از آبشش‌های ماهی قزل‌آلای رنگین کمان مستقیماً به جذب یون سدیم از محیط آب مرتبط نمی‌باشد (۱۳). در مطالعه‌ای تخم‌های قزل‌آلای رنگین کمان در معرض آب با NaCl بالا قرار گرفتند و تحت این شرایط دفع آمونیاک به میزان دو برابر افزایش یافت، اما با خروج یون سدیم از آب، دفع آمونیاک چندان تحت تأثیر قرار نگرفت (۱۰). اگر تبادل کننده‌ای مانند $\text{Na}^+/\text{H}^+(\text{NH}_4^+)$ در دفع آمونیاک از جنین به محیط آب دخیل باشد، افزایش یا کاهش در مقدار یون سدیم آب باقیستی منجر به تغییراتی در دفع آمونیاک شود.

مطالعات نشان داده است که در بسیاری از بافت‌های پوششی (اپیتیلیوم)، پروتون ($\text{NH}_4^+, \text{H}^+$) از طریق آنزیم V-H-ATPase دفع (۳) و یون سدیم از طریق کانال سدیم در غشاء راسی (Epithelium Na Channel) در اثر شبیه

جدول ۱- غلظت عناصر معدنی در تیمارهای مختلف سدیم آب محیط تفریخ تخم ماهی قزلآلای رنگین کمان (انحراف معیار \pm میانگین)

تیمارها	غلظت عناصر معدنی (میلی گرم در لیتر) آب	
	سدیم کلسیم پتاسیم منزیم فسفر آهن مس روی منگنز	
۱	۰/۰۱۴ \pm ۰/۰۰۰۳ ۰/۰۲۶ \pm ۰/۰۰۰۲ ۰/۰۳۴ \pm ۰/۰۰۰۶ ۰/۰۵۵ \pm ۰/۰۰۰۸ ۱/۴۵ \pm ۰/۰۱۵ ۹/۱۱ \pm ۰/۲۲ ۱/۹۴ \pm ۰/۰۵۲ ۵۴/۰۵۵ \pm ۱/۱۹ ۲/۰۳ \pm ۰/۰۶۵	
۲	۰/۰۱۵ \pm ۰/۰۰۰۲ ۰/۰۲۶ \pm ۰/۰۰۰۴ ۰/۰۳۳ \pm ۰/۰۰۰۹ ۰/۰۵۴ \pm ۰/۰۰۱ ۱/۴۴ \pm ۰/۰۱۳ ۹/۱۲ \pm ۰/۲۶ ۱/۹۱ \pm ۰/۰۵۰ ۵۴/۶۳ \pm ۰/۸۳ ۱۴/۱۸ \pm ۰/۱۸	
۳	۰/۰۱۵ \pm ۰/۰۰۰۳ ۰/۰۲۴ \pm ۰/۰۰۰۳ ۰/۰۳۴ \pm ۰/۰۰۰۸ ۰/۰۵۳ \pm ۰/۰۰۱ ۱/۴۶ \pm ۰/۰۱ ۹/۱۹ \pm ۰/۱۵ ۱/۹۲ \pm ۰/۰۳۰ ۵۴/۵۱ \pm ۰/۶۰ ۵۰/۹۵ \pm ۰/۱۶	
۴	۰/۰۱۴ \pm ۰/۰۰۰۳ ۰/۰۲۵ \pm ۰/۰۰۰۵ ۰/۰۳۲ \pm ۰/۰۰۰۶ ۰/۰۵۴ \pm ۰/۰۰۰۲ ۱/۵۴ \pm ۰/۰۲۵ ۹/۲۳ \pm ۰/۱۳ ۱/۹۳ \pm ۰/۰۵۴ ۵۵/۶۲ \pm ۰/۱۴ ۹۹/۴۱ \pm ۰/۰۵۸	

دمای آب در طول دوره انکوباسیون بین ۷/۰۵-۱۰ درجه سانتی گراد در نوسان بود. میزان آمونیاک آب در ابتدای آزمایش و در طول دوره آزمایش هر هفته یکبار با Palintest 8000 استفاده از دستگاه فتوومتر مدل pH آب در ابتدای آزمایش گردید. مقدار PC_{30} اندازه گیری شد، به طوری که در تیمارهای ۱، ۲، ۳ و ۴ به ترتیب $\pm 0/۰۲۶$ ، ۷/۱۵، ۷/۱۶ $\pm 0/۰۱۵$ و ۷/۱۵ $\pm 0/۰۰۲$ در نوسان بود.

تفریخ تخم‌ها در روز سی و یکم بعد از لقاح (۳۲۰ روز- درجه) آغاز گردید. همزمان با شروع تفریخ، نمونه برداری از تخم‌ها جهت اندازه گیری مقدار یون سدیم و نیتروژن کل تخم و آب محیط تفریخ تخم جهت اندازه گیری مقدار آمونیاک صورت گرفت.

تجزیه و تحلیل داده‌ها: در این مطالعه داده‌ها به صورت میانگین \pm انحراف معیار ارائه شده است. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از آنالیز واریانس یک طرفه (One-way ANOVA) استفاده شد. جهت تعیین اختلاف میانگین بین تیمارها از آزمون دانکن در سطح اعتماد ۹۵ درصد استفاده به عمل آمد. تجزیه و تحلیل نتایج با استفاده از نرم‌افزار SPSS 12.0 انجام گردید. رسم نمودارها نیز در نرم‌افزار Excel انجام شد.

نتایج

تغییرات میزان آمونیاک آب: تغییرات مقدار آمونیاک آب محیط تفریخ در طول دوره انکوباسیون تخم‌ها در تیمارهای مختلف در جدول ۲ ارائه شده است. بر این

شرح آزمایش: عمل لقاح تخم با استفاده از تخمک‌های ۳ ماهی مولد ماده با وزن متوسط ۱/۴۸ کیلوگرم و مایع منی ۳ ماهی مولد نر با میانگین وزنی ۱/۱۷ کیلوگرم به روش خشک صورت گرفت. تخم‌های لقاح یافته با یکدیگر مخلوط و همگن گردید و جهت اندازه گیری مقدار یون سدیم و نیتروژن کل در تخم تازه لقاح یافته، نمونه برداری از تخم‌ها (۱۰۰ عدد) در سه تکرار صورت پذیرفت. تخم‌های نمونه برداری شده به مدت ۴۸ ساعت در دستگاه آون در دمای ۱۰۵ درجه سانتی گراد خشک شدند. جهت سنجش مقدار یون سدیم، تخم‌ها با استفاده از اسید نیتریک غلیظ به نسبت ۱ به ۶ هضم گردیدند، سپس نمونه‌ها به مدت ۵ ساعت در دمای حداقل ۱۴۰ درجه سانتی گراد در دستگاه هیتردایجست قرار داده شدند. محلول شفاف حاصل از هضم شیمیابی به بالنهای حجم سنجی ۵۰ میلی لیتر منتقل و با آب مقطمر دوبار تقطیر به حجم رسانده شد (۹). مقدار یون سدیم تخم در نمونه‌های محلول حاصل از هضم شیمیابی با استفاده از دستگاه ICP اندازه گیری گردید. جهت سنجش مقدار نیتروژن کل نمونه‌های تخم از روش کلدار استفاده شد (۱).

در هر یک از تراف‌های واحد آزمایش، ۲۲/۵ گرم (۲۷۰ عدد) تخم تازه لقاح یافته توزیع شد. واحد آزمایش شامل یک سازگان مداربسته (چرخش آب) با ظرفیت ۵ لیتر آب بود. حداقل میزان آب ورودی به تراف تخم، ۲ لیتر در دقیقه تنظیم شد. در طول دوره انکوباسیون تخم‌ها، تعویض آب صورت نگرفت و فقط آب تبخیر شده با آب مقطمر دوبار تقطیر جبران گردید. جهت ضدعفونی آب در حال چرخش از لامپ اشعه ماوراء بینفشن (UV) ۲۰ وات با طول موج ۲۴۶ نانومتر استفاده گردید.

متفاوت با یکدیگر اختلاف معنی داری داشت ($P<0.05$)، به طوری که بیشترین مقدار آمونیاک آب در تیمار ۱ و کمترین مقدار در تیمارهای ۳ و ۴ مشاهده گردید. مقدار آمونیاک در تیمار ۲ حد واسط سایر تیمارها بود.

اساس، تغییرات میانگین مقدار آمونیاک آب در تیمارهای مختلف در روزهای یکم، هفتم، چهاردهم و بیست و یکم بعد از لقاح معنی دار نبود ($P>0.05$ ، اما در روز سی و یکم بعد از لقاح، میانگین مقدار آمونیاک آب در تیمارهای

جدول ۲- تغییرات مقدار آمونیاک آب در طول دوره انکوباسیون در تیمارهای مختلف سدیم آب محیط تفریخ

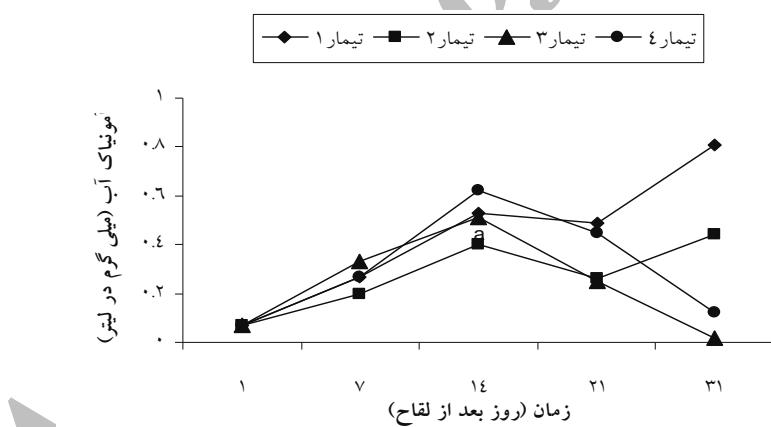
تخم ماهی قزلآلای رنگین کمان (انحراف معیار \pm میانگین، $P<0.05$)

زمان (روز بعد از لقاح)						تیمارها
۳۱	۲۱	۱۴	۷	۱		
۰/۸۱ ± ۰/۱۲ ^a	۰/۴۹ ± ۰/۱۰ ^a	۰/۵۳ ± ۰/۰۶۵ ^a	۰/۲۷ ± ۰/۰۶۰ ^a	۰/۰۷۰ ± ۰/۰۵ ^{a,b}	۱	
۰/۴۰ ± ۰/۱۶ ^{ab}	۰/۲۳ ± ۰/۰۴۲ ^a	۰/۴۱ ± ۰/۰۳۰ ^a	۰/۲۰ ± ۰/۰۵۵ ^a	۰/۰۸۰ ± ۰/۰۵ ^a	۲	
۰/۰۱۴ ± ۰/۰۱ ^b	۰/۲۵ ± ۰/۰۷۵ ^a	۰/۵۱ ± ۰/۰۴۵ ^a	۰/۳۳ ± ۰/۰۵۰ ^a	۰/۰۷۵ ± ۰/۰۵ ^a	۳	
۰/۱۱ ± ۰/۰۷ ^b	۰/۳۵ ± ۰/۰۰۵ ^a	۰/۶۲ ± ۰/۰۷۰ ^a	۰/۲۷ ± ۰/۱۰ ^a	۰/۰۷۰ ± ۰/۰۵ ^a	۴	

* حروف انگلیسی متغیرت در بالای اعداد در هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار بین میانگین تیمارها است.

ادامه روند تغییرات آمونیاک تا روز سی و یکم بعد از لقاح (شروع تفریخ تخم) در تیمارهای ۱ و ۲ صعودی و در تیمارهای ۳ و ۴ نزولی بود.

روند تغییرات میانگین مقدار آمونیاک آب در طول دوره انکوباسیون تخمها در هر یک از تیمارها در شکل ۱ نشان داده شده است، به طوری که مقدار آمونیاک در تمامی تیمارها تا روز چهاردهم بعد از لقاح افزایش یافت، اما در

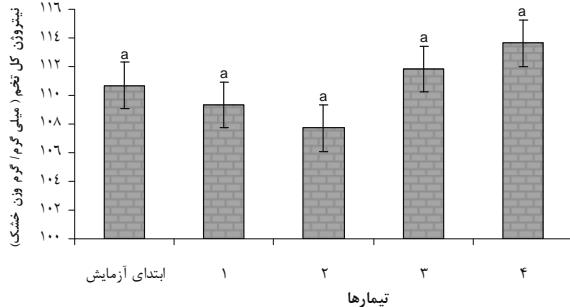

شکل ۱- نمودار روند تغییرات مقدار آمونیاک آب در طول دوره انکوباسیون در تیمارهای سدیم آب محیط تفریخ تخم ماهی قزلآلای رنگین کمان

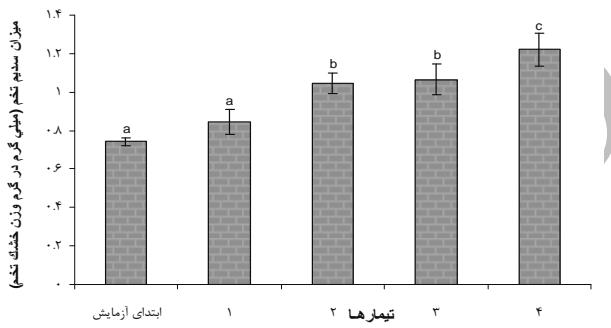
در انتهای آزمایش (مرحله تفریخ تخم) دارای اختلاف معنی داری بود ($P<0.05$)، به طوری که میانگین میزان سدیم تخم در تیمارهای ۲، ۳ و ۴ در مقایسه با این میزان در شروع آزمایش افزایش یافت، اما میانگین میزان سدیم تخم در تیمار ۱ در مقایسه با ابتدای آزمایش تغییر نکرد. در بین تیمارهای سدیم، بیشترین و کمترین میزان سدیم تخم به ترتیب در تیمارهای ۴ و ۱ مشاهده گردید.

تغییرات میزان نیتروژن کل تخم: اختلاف معنی داری در میانگین میزان نیتروژن کل تخم در ابتدای آزمایش (تخم تازه لقاح یافته) و تیمارهای مختلف سدیم در انتهای آزمایش (مرحله تفریخ تخم) مشاهده نگردید ($P>0.05$). (شکل ۲).

تغییرات میزان سدیم تخم: میانگین میزان میزان سدیم تخم در شروع آزمایش (تخم تازه لقاح یافته) و تیمارهای مختلف

شکل ۲- میزان نیتروژن کل تخم در ابتدای آزمایش (تخم تازه لقادح یافته) و تیمارهای مختلف سدیم آب محیط تفریخ تخم در انتهای آزمایش (انحراف معیار \pm میانگین، $P < 0.05$). حروف انگلیسی متفاوت در بالای هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار در بین میانگین تیمارها می باشد.

شکل ۳- میزان سدیم تخم در ابتدای آزمایش (تخم تازه لقادح یافته) و تیمارهای مختلف سدیم آب محیط تفریخ تخم در انتهای آزمایش (انحراف معیار \pm میانگین، $P < 0.05$). حروف انگلیسی متفاوت در بالای هر ستون نشان دهنده وجود اختلاف معنی دار در بین میانگین تیمارها می باشد.

جنین تغییر یافت که نشان دهنده جذب آمونیاک توسط جنین از محیط آب می باشد (۱۲). همچنین ممکن است به دلیل اثر نامناسب غلظت های سدیم (۵۰ و ۱۰۰ میلی گرم در لیتر) در این تیمارها بر تکامل جنین، مقدار تولید و دفع آمونیاک کاهش یافته باشد.

برخی از مطالعات نشان داده اند که خروج یون سدیم از آب به وسیله ممانعت از دفع اسید از طریق تبادل Na/NH_4^+ و یا از طریق سیستم V-H-ATPase-/ENaC (۴). در مطالعه ای مشخص گردید که دفع آمونیاک از آبسش های ماهی قزلآلای رنگین کمان با کاهش مقدار سدیم آب فقط در حدود ۲۰ درصد کاهش می یابد و غالب دفع آمونیاک مستقل از غلظت یون سدیم آب می باشد (۱۳). همچنین مطالعه دیگری نشان داده است که با قرار گیری جنین ماهی قزلآلای رنگین کمان در معرض آب فاقد یون سدیم مقدار دفع آمونیاک ثابت مانده و دفع آمونیاک به طور عمده به شیب انتشار آمونیاک از فضای پری ویتلین به لایه اسیدی اطراف جنین بستگی دارد و تغییر در شیب انتشار موجب تغییر در مقدار دفع آمونیاک

بحث و نتیجه گیری

مقدار آمونیاک آب در طول دوره انکوباسیون تخم ها در تیمارهای ۱ و ۲ افزایش یافت، به طوری که بیشترین مقدار آمونیاک در زمان تفریخ تخم ها مشاهده گردید (شکل ۱) که نشان دهنده متابولیسم بیشتر جنین در این مرحله می باشد. نشان داده شده است که در ماهی قزلآلای رنگین کمان مقدار آمونیاک در طول تکامل جنین افزایش و بعد از تفریخ تخم به اوج خود می رسد (۱۰). تغییرات مقدار آمونیاک آب در تیمارهای ۳ و ۴، از روز چهاردهم پس از لقادح یک روند کاهشی را نشان داد که در مرحله قبل از تفریخ تخم به کمترین مقدار خود رسید (شکل ۱)، این کاهش تدریجی می تواند ناشی از انتشار آمونیاک از آب به جنین باشد، به طوری که میزان نیتروژن کل تخم در این تیمارها در مقایسه با تخم تازه لقادح یافته و سایر تیمارها مقداری بیشتر بود، اگر چه از نظر آماری اختلاف معنی داری در این زمینه مشاهده نگردید (شکل ۲). در مطالعه ای با قرار دادن جنین ماهی قزلآلای رنگین کمان در معرض آب حاوی 0.2 میلی مول کلرید آمونیوم، مقدار دفع آمونیاک کاهش و مسیر انتشار آمونیاک از محیط آب به

از تخم با غلظت سدیم آب و مقدار جذب سدیم توسط جنین باشد.

اثر یون سدیم آب بر دفع آمونیاک احتمالاً به تغییرات pH و یا اثرات کلی سدیم بر سلامتی جنین مرتبط می‌باشد (۱۰). بنابراین پیشنهاد می‌شود که مطالعات بیشتری در زمینه اثرات تغییرات pH آب بر لایه اسیدی اطراف جنین و دفع آمونیاک از تخم ماهی قزلآلای رنگین کمان صورت گیرد.

تقدیر و تشکر

از همکاری استاد محترم گروه شیلات و محیط زیست دانشکده منابع طبیعی - دانشگاه تهران و آقای نظرزاده کارشناس آزمایشگاه آب و خاک گروه احیاء دانشکده منابع طبیعی - دانشگاه تهران سپاسگزاری می‌گردد.

از جنین می‌شود (۱۰). در مطالعه اخیر، مقدار یون سدیم تخم در مرحله تفریخ در تیمارهای ۳ و ۴ در مقایسه با تخم تازه لقادی یافته به طور معنی‌داری بهتر ترتیب به میزان ۶۴/۶۴ و ۴۳/۹۱ درصد افزایش یافت (شکل ۳) که مؤید جذب یون سدیم توسط تخم از محیط آب می‌باشد. ارتباط خطی بین جذب یون سدیم توسط تخم ماهی قزلآلای رنگین کمان و غلظت یون سدیم آب نشان دهنده این نکته است که یون سدیم می‌تواند از طریق پدیده انتشار به‌وسیله عبور از کوریون وارد مایع پری ویتلین گردد (۲). علی‌رغم افزایش غلظت سدیم آب و جذب بیشتر سدیم توسط تخم در این تیمارها، مقدار آمونیاک آب در روز سی و یکم بعد از لقادی (مرحله تفریخ تخم) در مقایسه با سایر تیمارها کمتر بود (جدول ۲) که می‌تواند نشان دهنده عدم ارتباط مستقیم بین دفع آمونیاک

منابع

1. APHA., 1992. Standard Method for the Examination of Water and Wastewater (18th ed.), American Public Health Association, Washington, DC.
2. Barrett, K.J., Mc Donald, D.G., and O'Donnell, M.J. 2001. Changes in ion content and transport during development of embryonic rainbow trout. *Journal of Fish Biology* 59, 1323-1335.
3. Ehrenfeld, J., Garcia-Romeu, F., and Harvey, B.J. 1985. Electrogenic active proton transport in *Rana esculenta* skin and its role in sodium ion transport. *J Physiology Lond* 359, 331-355.
4. Evans, D.H., Piermarini, P.M., and Choe, K.P. 2005. The Multifunctional Fish Gill: Dominant Site of Gas Exchange, Osmoregulation, Acid-Base Regulation and Excretion of Nitrogenous Waste. *Physiol Rev* 85: 97-177.
5. Kamler, E. 1992. Endogenous feeding period. In: Kamler, E.(Eds), Early Life History of Fish: An Energetics Approach, London: Chapman & Hall, pp. 107-175.
6. Lin, H., and Randall, D.J. 1990. The effect of varying water pH on the acidification of expired water in rainbow trout. *J. Exp. Biol.* 149, 149-160.
7. Lin, H., and Randall, D.J. 1991. Evidence for the presence of an electrogenic proton pump on the trout gill epithelium. *J. Exp Biol.* 161, 119-134.
8. Lin, H., and Randall, D.J. 1995. Proton pumps in fish gills. In: Wood C.M. and T.J. Shuttle worth (Eds). Cellular and molecular approaches to fish ionic regulation. San Diego: Academic Press 14, 229-255.
9. Moopam, M. 1983. Manual of Oceanographic Observation and Pollution Analysis. Regional Organization for the protection of Marine Environment (ROPME).
10. Rahaman-Noronha, E., O'Donnell, M.J., Pilley, C.M., and Wright, P.A. 1996. Excretion and distribution of ammonia and the influence of boundary layer acidification in embryonic rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*). *The Journal of Experimental Biology* 199, 2713-1723.
11. Rombough, P.J. 1988. Respiratory gas exchange, aerobic metabolism, and effect of hypoxia during early life. In: Hoar, W.S. and D.J. Randall (Eds). *Fish Physiology*, Vol. 11A, San Diego, Academic Press, pp. 59-287.
12. Steele, S.L., Chadwick, T.D., Wright, P.A. 2001. Ammonia detoxification and localization of urea cycle enzyme activity in embryos of the rainbow trout (*oncorhynchus mykiss*) in relation to early tolerance to high environmental ammonia levels. *The Journal of Experimental Biology* 204, 2145-2154.
13. Wilson, R.W., Wright, P.M., Munger, S., and Wood, C.M. 1994. Ammonia excretion in freshwater rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) and the importance of gill boundary layer acidification: Lack of Evidence for $\text{Na}^+/\text{NH}_4^+$ exchange. *Journal of Experimental Biology* 191: 37-58.
14. Wright, P.A., Felskie, A., and Anderson, P.M. 1995. Induction of ornithine-urea cycle enzymes and nitrogen metabolism and excretion in rainbow trout (*Oncorhynchus mykiss*) during early life stages. *Journal of Experimental Biology* 198, 127-135.
15. Wright, P.A., Randall, D.J., and Perry, S.F. 1989. Fish gill water boundary layer: a site of linkage between carbon dioxide and ammonia excretion. *J. comp. Physiol. B.* 158, 627-635.
16. Wright, P.A., and Wood, C.M. 1985. An analysis of branchial ammonia excretion in the freshwater rainbow trout: effects of environmental pH change and sodium uptake blockade. *J. exp. Biol.* 114, 329-353.

Effect of different concentrations of waterborne sodium on excretion of ammonia in embryonic rainbow trout (*oncorhynchus mykiss*) in a water recirculating system

M. Sarkheil¹, G.R. Rafiee², B. Mojazi Amiri³ and M. farhangi⁴

¹Former M.Sc. Student, Faculty of Natural Resources, Tehran University, ²Assistant Professor, Faculty of Natural Resources, Tehran University, ³Associate Professor, Faculty of Natural Resources, Tehran University,
⁴Assistant Professor, Faculty of Natural Resources, Tehran University

Abstract

A completely randomized design was conducted to determine the effect of four concentrations of waterborne sodium (2, 14, 50, 100 mg L⁻¹) on excretion of ammonia in embryonic rainbow trout in a water recirculating system. Twelve experimental units, with the capacity of holding 45 liter of water were used and 22.5 g egg introduced in each one. Different water media (treatments) was made, using analytical salts (Merck), added into double-de-ionized distilled water. Water temperature variations during incubation period were 7.5-9 °C. Ammonia in external water measured during the incubation period every week. Prior to allocating the newly fertilized eggs to trays as well as at the time of hatching, sodium ion and total nitrogen measured in whole egg. Ammonia level was significantly (P<0.05) different between treatments, so that the highest ammonia level was observed in the [Na⁺] 2 mg L⁻¹. In all treatments, total nitrogen of whole egg did not significantly (P>0.05) change compared to newly fertilized egg. Variation of whole egg Na⁺ was significant (P<0.05) among treatments and newly fertilized egg. Whole egg sodium content in [Na⁺] 100 mg L⁻¹ was higher than other treatments. The results of this study indicated that excretion of ammonia by embryos of rainbow trout to external water does not increase along with increasing waterborne sodium concentration and higher sodium uptake by egg.

Keywords: Embryo of rainbow trout; Water recirculation system; Waterborne sodium; Ammoniac excretion

*- Corresponding Author; Email: Mehrdad.sarkheil@gmail.com